

جامعه زنان از شعار خسته است

چشم امید زنان ایرانی به تدبیر دولت آینده

حقوق تضییع شده را به زنان برمی گردانیم

کاندیداهای یازدهمین دوره ریاست جمهوری برنامه‌ها و اظهارات مختلفی را درباره زنان مطرح کردند از «بیمه بیکاری برای زنان سرپرست خانوار گرفته» تا «مادری به عنوان نقشی تمام وقت و موثر» اما یکی از کاندیداها در کنار تشکیل وزارت زنان نگاهی پویاتر و اجتماعی‌تری به مسائل آنها دارد و بیان کرده که «زن در یک جامعه فعال است و کار می‌کند، اما در عین حال کاری برابر انجام می‌دهد و حقوقش متفاوت است.» وی به «تشکیل بیمه ویژه برای زنان آسیب دیده» هم اشاره کرده است. همچنین از دیگر برنامه‌های وی «پیش‌بینی یک وزارت امور بانوان در دولت تدبیر و امید است تا حقوق تضییع شده را به آنان برگردانیم.»

در ۸ سال گذشته چه خبر بوده است؟

حدود دو ماه به پایان عمر دولت باقی مانده است. دولتی که بعد از هشت سال با کوله‌باری از طرح و وعده به زنان از قوه مجریه می‌رود. طرح‌ها و برنامه‌هایی که بیشتر در حد شعار بود و اکثر آنها به مرحله اجرایی نرسیدند، از بیمه مهریه و زنان خانه‌دار گرفته تا افزایش مرخصی

زنان ایرانی منتظرند تا در انتخابات یازدهم بعد از سه دهه وعده و وعید عملی نشده، دولتی تشکیل شود که مسائل آنها را به طور واقعی در دستور کار قرار دهد و در این میان بیشتر چشم امیدها به کاندیدای اعتدال‌گرا است.

به گزارش پایگاه خبری فریادگر، یک روز به انتخابات یازدهمین دوره ریاست جمهوری مانده است. در چند هفته گذشته که تنور انتخابات داغ شد، کاندیداها وعده‌هایی را برای نیمی از جامعه یعنی زنان مطرح کردند. جالب‌ترین این برنامه‌ها تشکیل وزارتخانه زنان است؛ برنامه‌ای که کاندیدای مورد حمایت اصلاح‌طلبان مطرح کرده است. تشکیل این وزارتخانه در سه دهه گذشته دور از دسترس بوده و حتی در هشت سال دولت اصلاحات هم صحبتی از آن به میان نیامد. این یک رسم است که زنان نباید در مناصب بالای دولتی باشند چه برسد به تشکیل یک وزارتخانه برای آنان. در دولت دهم برای اولین بار یک وزیر زن، مشغول شد، اما حدود ۶ ماه قبل از سمت خود برکنار شد و کارش به پایان نرسید.

زایمان زنان شاغل. در ابتدای دولت نهم محوری‌ترین برنامه‌های وعده داده شده به زنان «بیمه زنان خانه‌دار» بود. این طرح بعد از مدتی به دلیل عدم تامین منابع مالی توسط سازمان بهزیستی رها شد. از دیگر اقدامات دولت نهم در حوزه زنان، تغییر نام «مرکز امور مشارکت زنان ریاست جمهوری» به «مرکز امور زنان و خانواده ریاست جمهوری» بود. به گفته برخی از کارشناسان، دولت اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌های مربوط به زنان را صرفاً به سمت مرکز امور زنان و خانواده ریاست جمهوری سوق داد. این در حالی است که بسیاری از زنان از وجود این مرکز بی‌اطلاع هستند. فعالیت‌های این مرکز در طول این هشت سال بیشتر در قالب ارائه طرح و برنامه بوده

است و کمکی به بهبود وضعیت زنان نکرده است. بیشتر این طرح‌ها مانند طرح استخدام نیمه وقت زنان، بانک اطلاعات آمار اشتغال زنان، احداث بیمارستان ویژه زنان و غیره تنها در قالب یک بسته پژوهشی بوده است. اما یکی از طرح‌هایی که مورد توجه زنان شاغل قرار گرفت و به تصویب مجلس هم رسید، افزایش مرخصی زایمان زنان از ۶ ماه به ۹ ماه بود که دو ماه قبل شورای نگهبان به دلیل ایجاد بار مالی برای دولت رد کرد. زنان ایرانی پسای صندوق رأی می‌روند تا با رأی خود کاندیدایی را انتخاب کنند که بتواند تغییری در وضعیت‌شان ایجاد کند. آنها هم مثل دیگران از شعارگرایی در ۸ سال گذشته خسته هستند.